

Λεανός 2 Νοεμβρίου 1957.

Λεβασιώτατε θεέε τ'υλόγιε,
Παισιεύη ασπάζομαι τὴν δεξιάν σου.
Πέρασε ἄρκετοῦ καιροῦ χωρὶς τὰ σὺς
γράμματα. Μὲ συγχωρεῖτε ἀλλὰ ἡ χρίσπη
μῶς πρέλλανε φέτος. Ἐμένα κ' ἐχόρι-
σε διὰ δευτέρου φορῶν καὶ ἀμόρη
δὲν μπορῶ νὰ συνέλθω. Ὡς περασμέ-
νο λάββατο πῆγα βὴν βραβονίκη καὶ
βρήκα τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν μητέρα
μου μὲ 40 πυρετῶ τῶρα εἶναι κα-
λά. Ἡ Ἐλευθερία καὶ αὐτὴ ἔγινε χαίλια.
Ἔκει πῶς πῆγατε; Ἐδῶ τῶρα εἶναι τὰ
πολλά κρουσμάτα πᾶνω ἀπὸ 300 ἀέθια.
Διὰ δουρὰ πῶς περάσατε; Περιμένω
τὰ μού γράψετε νέα σας.

Ὁ Λεανός εἶναι χειρότερος οἰῶ
πέρυσι, ἐλπίζω τὸν Μάρκο νὰ κοινο-
ποιηθῶ καλυτέρα.

Ὁ πατέρας μου δουλεύει ἐπὶ
Εὐθυμίου ἐπὶ Ρωσικῶ.

Καὶ κοπιῶσα εἶπεν ματὰ, εὐεργισ
ἢ μαρτυρῶσα περὶ κύρα εἶπεν ματὰ.
«Ὁὐκ ἢ οἰνογένεα διὰ βλάστη καὶ βε-
βυ καὶ μαδὺ καὶ ἢ οἰνογένεα ἐν
ὄρει οὐρανίου.»

Ἐπιτομή ἐν δεξιῶν καὶ

Μετὰ σεβασμῶν

καὶ εὐεργιστῶν

Ἐπιτομή δ. Κοπιῶσα.